Dosarul nr.3-1112/2023
2-23062407-12-3-02052023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

10 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către SRL ”Avia Invest” reprezentat de avocatul Lunga Dmitri împotriva Agenției Proprietății Publice, privind constatarea nulității Notificării de rezoluțiune ***** din 08.07.2020, constatarea nulității absolute a art. 25.3 dar și a celorlalte clauze contractuale din contractul de concesiune***** din 30.08.2013 care permit rezoluțiunea unilaterală a contractului,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

SRL ”Avia Invest” reprezentată de avocatul Lunga Dmitri s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Proprietății Publice, privind constatarea nulității Notificării de rezoluțiune ***** din 08.07.2020, constatarea nulității absolute a art. 25.3 dar și a celorlalte clauze contractuale din contractul de concesiune***** din 30.08.2013 care permit rezoluțiunea unilaterală a contractului.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 30.08.2013, între Agenţia Proprietăţii Publice, în calitate de concedent şi SRL „Avia Invest”, în calitate de concesionar, a fost încheiat contractul***** de concesiune a activelor aflate în gestiunea ÎS ”Aeroportul Internaţional Chişinău” şi a terenului aferent acestuia.

Menționează că la data de 08.07.2020, Agenţia Proprietăţii Publice a emis Notificarea de rezoluţiune *****, prin care, în temeiul art.art. 7, 22, 901, 926 din Codul civil, precum şi în temeiul art. 19.2, 19.4, 24, 25.3, 26 din Contractul de concesiune***** din 30.08.2013, Agenţia Proprietăţii Publice a anunţat despre rezoluţiunea raportului juridic de concesiune, solicitând, în termen de 180 de zile, restituirea de către „Avia Invest” SRL a tuturor activelor şi a îmbunătăţirilor care nu pot fi separate de obiectul concesiunii fără a-i cauza prejudicii, restituirea construcţiilor executate pe terenurile concesionate şi cele achiziţionate fără consimţământul concedentului, precum şi restituirea terenului aferent.

Relevă că motivul rezoluţiunii invocat de Agenţia Proprietăţii Publice a fost pretinsa încălcare de către concesionar a obligaţiilor care îi revin conform contractului de concesiune, care nu a fost înlăturată în perioada de rezoluţie - şi anume neonorarea de către concesionar a obligaţiei de constituire a garanţiei de bună execuţie în valoare de 1 000 000 euro, cu termen

de valabilitate de 3 ani, fapt care în sensul art. 1 din contractul de concesiune reprezintă „încălcare gravă” a obligaţiilor contractuale din partea ‚Avia Invest” SRL.

Susține că prin prezenta cerere de chemare în judecată, notificarea de rezoluţiune ***** din 08.07.2020, chiar din momentul emiterii ei, nu este producătoare de efecte juridice, fiind un act administrativ individual defavorabil lovit de nulitate absolută, la fel ca şi clauzele contractuale care permit rezoluţiunea unilaterală, din considerentele pe care le expunem mai jos, astfel în primul rând, astfel că prezenta cerere de chemare în judecată se circumscrie acţiunii în constatare (art.206 alin.(1) lit. d) din Codul administrativ). Drept urmare, la caz, nu se poate face abstracţie de prevederea de la art.206 alin.(2), teza a II-a din Codul administrativ, potrivit căreia: „Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin. (1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ”.

Menționează că potrivit art. 165 alin. (3) din Codul administrativ – ”Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen”.

Potrivit art.208 alin.(5) din Codul administrativ - „O acţiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare”.

Relevă că la 16.03.2023, avocatul Lunga Dmitri, acţionînd în interesele SRL ”Avia Invest” a înregistrat la Agenţia Proprietăţii Publice - cerere în contestare, semnată electronic, iar la 21.03.2023, această cerere a fost recepţionată de pârâtul Agenţia Proprietăţii Publice prin intermediul poştei terestre, fapt confirmat prin aviz de recepţie nr. DS8001951582AS, totodată până la data depunerii prezentei acţiuni, Agenţia Proprietăţii Publice nu a răspuns la cererea în constatare din 16.03.2023. întrucât reclamantul a depus cerere în constatare la data de 16.03.2023 în temeiul art.208 alin.(5) Cod administrativ, respectarea procedurii prealabile a deschis pentru SRL ”Avia Invest” un drept la acţiune. Prin urmare, acţiunea în constatare este admisibilă.

Susține că în acelaşi timp, Notificarea de rezoluţiune ***** din 08.07.2020 a fost supusă anterior examinării de către instanţa de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL ”Avia Invest” împotriva Agenției Proprietății Publice (APP), formulându-se în acest sens o acţiune în contestare (art.206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ), având la bază alte temeiuri legale de anulare a acestui act administrativ individual defavorabil.

Invocă că în conformitate cu art. 21 alin. (1) din Codul administrativ - Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative”, iar potrivit alin. (3) al aceluiaşi articol - Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Menționează că în conformitate cu art. 15 alin. (7) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice, „Rezilierea sau modificarea unilaterală a contractului de concesiune este lovită de nulitate absolută, art. 43 din Legea nr. 121 din 05.07.2018 cu privire la concesiunile de lucrări şi concesiunile de servicii - „Cererile privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluţiunea, rezilierea sau denunţarea unilaterală a contractelor de concesiune se examinează de instanţele de contencios administrativ”.

Declară că constatând că „Avia Invest” SRL a admis derogări de la clauzele contractuale care, potrivit contractului, constituie „încălcări grave” care justifică rezoluţiunea, Agenţia Proprietăţii Publice era îndreptăţită doar de a formula o cerere de rezoluţiune care urma a fi înaintată spre soluţionare instanţei de judecată competente.

Menţionează că, potrivit art. 25.2. din Contractul de concesiune nr.***** din 30.08.2013, ”În caz de neîndeplinire a obligaţiilor de către Concesionar”: Oricare dintre următoarele evenimente constituie un eveniment de neîndeplinire a obligaţiilor de către Concesionar, cu excepţia cînd acest caz a avut loc ca urmare a neîndeplinirii obligaţiilor de către Concedent sau a unui eveniment de forţă majoră:

- Concesionarul nu începe lucrările de construcţie în termen de 180 zile de la data începerii lucrărilor de construcţie aferent fiecării etape de investiţii;
- Concesionarul nu respectă termenele de finalizare a fiecărie Etape de concesiune timp de 365 de zile de la data recepţiei Jinale a lucrărilor de construcţie a Etapei respective;
- Este adoptată o rezoluţie de către asociaţii Concesionarului de lichidare a companiei;
- Concesionarul suspendă sau renunţă la operaţiunile / exploatarea concesiunii sau obiectului de concesiune, fără acordul prealabil a Concedentului, dacă Concesionarul va fi considerat că nu şi-a suspendat / abondonat operaţiunea în cazul în care o astfel de suspendare/abondonare a fost consecinţa evenimentului de forţă majoră şi este numai pentru perioada cît continuă forţa majoră;
- Concesionând a întîrziat cu vreo plată, inclusiv transferul redevenfei, care a devenit exigibilă în conformitate cu prezentul contract şi întîrziera depăşeşte 180 zile.

Totodată, susţine potrivit Notificării de rezoluţiune ***** din 08.07.2020, respectivul act administrativ individual defavorabil a fost emis conform art. 25.3 din contractul de concesiune***** din 30.08.2013, care stabileşte că rezilierea din motivul cazului de neîndeplinire a obligaţiilor Concesionarului, fără a leza oricare alt drept sau despăgubire pe care Concedentul îl poate avea cu privire la aceasta în temeiul prezentului contract, la apariţia unui caz de neîndeplinire a obligaţiilor Concesionarului în partea termenelor şi volumul investiţiilor, Concedentul, va avea dreptul de a rezilia acest Contract prin emiterea unei notificări de reziliere către Concesionar (...).

Reiterează prevederile art. 15 alin. (7) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice „Rezilierea sau moficarea unilaterală a contractului de concesiune este lovită de nulitate absolută”, astfel prin prisma normei respective, art. 25.3 din contractul de concesiune***** din 30.08.2013, dar şi celelalte clauze contractuale care pennit rezoluţiunea unilaterală a contractului prin emiterea unei notificări unilaterale, sunt lovite de nulitate absolută, deoarece contravin unei norme imperative, care prevede expres sancţiunea nulităţii absolute pentru cazurile în care se admit derogări de la dispoziţia ei.

Afirmă că sancţiunea nulităţii absolute a actelor care contravin legii a fost prevăzută atât în Codul civil în redacţia aplicabilă la momentul încheierii contractului (a se vedea art. 220 Cod civil), cât şi în Codul civil modernizat (a se vedea art. 327 Cod civil).

Respectiv, Notificarea de rezoluţiune ***** din 08.07.2020 este un act administrativ individual nul, în temeiul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ coroborat cu art. 15 alin. (7) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice. Or, legea prevede expres că rezoluţiunea unilaterală a contractului de concesiune se

sancţionează cu nulitatea absolută, iar în cazul apariţiei unor fapte juridice care, după natura lor, justifică rezoluţiunea contractului, concedentul sau, după caz, concesionarul, obţine „dreptul de a cere rezoluţiunea contractului” şi nicidecum „dreptul la rezoluţiunea unilaterală a contractului” (art. 15 alin. (6) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice).

Relevă că, în cazul imposibilităţii soluţionării pe cale amiabilă, orice litigiu dintre concèdent şi concesionar, legat de neexecutarea contractului care justifică rezoluţiunea lui, se supune soluţionării de către instanţa de judecată, astfel atât timp cât rezoluţiunea unilaterală a contractului de concesiune este lovită de nulitate absolută, se atestă că competenţa exclusivă în desfiinţarea raportului juridic contractual dintre concedent şi concesionar aparţine instanţelor judecătoreşti - ceea ce înseamnă că, Notificarea de rezoluţiune ***** din 08 iulie 2020 este nulă nu doar în temeiul art. 15 alin. (7) din Legea nr. 121 din 04.05.2007 privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice, dar şi din motiv că Agenţia Proprietăţii Publice şi-a depăşit competenţa materială în domeniul desfiinţării raportului de concesiune, arogându-şi competenţele instanţelor judecătoreşti.

Declară că totodată, sunt lovite de nulitate absolută inclusiv şi art. 25.3 din contractul de concesiune***** din 30.08.2013, dar şi celelalte clauze contractuale care permit rezoluţiunea unilaterală a contractului prin emiterea unei notificări unilaterale, deoarece contravin unei norme legale imperative care interzice, sunt sancţiunea nulităţii absolute, rezoluţiunea unilaterală a contractului de concesiune.

Indică că în conformitate cu art.5 din Codul administrativ: „Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ: „Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atimere prin activitate administrativă ”.

Susține că expresiile utilizate în textul normativ al art.17 şi art.189 alin.(1) Cod administrativ „drept vătămat” şi „ încălcarea unui drept al său ” se referă la drepturi subiective concrete. Această concluzie este fortificată şi prin jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile şi convingătoare ale probabilităţii survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00).

Astfel, susține că Notificarea de rezoluţiune ***** din 08.07.2020 are ca destinatar anume reclamantul - SRL „Avia-Invest”, în calitate de Concesionar (întreprindere Concesionată).

Prin activitatea administrativă ilegală şi defectuoasă desfăşurată de către pârât, SRL „Avia Invest” este vătămată în drepturi - la concret dreptul la securitatea şi protecţia deplină a investiţiilor, drept garantat prin art.5 alin.(2) din Legea nr.81/2004 cu privire la investiţiile în activitatea de întreprinzător, precum şi dreptul garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie-dreptul la respectarea bunurilor.

Prin urmare solicită SRL ”Avia Invest” reprezentat de avocatul Lunga Dmitri împotriva Agenției Proprietății Publice, constatarea nulității Notificării de rezoluțiune *****

din 08.07.2020, constatarea nulității absolute a art. 25.3 dar și a celorlalte clauze contractuale din contractul de concesiune***** din 30.08.2013 care permit rezoluțiunea unilaterală a contractului.

În ședința de judecată avocatul reclamantului reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul Agenției Proprietății Publice nu s-a prezentat fiind citat legal.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, reclamanta în prezenta speță contestă acte administrative individuale defavorabile care în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, sunt sussceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării

drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din materialele cauzei și explicațiile părților că la 08.07.2020 Agenda Proprietăţii Publice a inaintat SRL „AVIA INVEST” Notificarea de rezolutiune *****, prin care a anuntat despre rezolutiunea contractului de concesiune***** din 30 august 2013, ca rezultat al neexecutarii de către concesionar a obligaţiei contractuale enunţate.

La 13.07.2020 Agenţia Proprietăţii Publice a recepţionat cererea prealabila a SRL „AVIA INVEST”, în care se solicita suspendarea notificării de rezolutiune ***** din 08.07.2020 pana la finalizarea procedurii prealabile, recunoaşterea executării de către concesionar a obligaţiei contractuale prevăzute la art. 19.2 din contractul de concesiune, si anularea notificării de rezolutiune ***** din 08.07.2020.

La 17.07.2020 Agenţia Proprietăţii Publice a oferit SRL „AVIA INVEST” răspunsul nr. 05-05-3336, prin care a respins integral cererea prealabila, atat in partea ce tine de anularea notificării de rezolutiune ***** din 08.07.2020, cat si in partea suspendării acesteia. Răspunsul a fost expediat, la aceeaşi data, la adresele electronice ale SRL „AVIA INVEST”, iar la 18.07.2020 i s-a expediat si la adresa poştală.

Prin hotararea Judecătoriei Chisinau, sediu Rascani, din 21.02.2022, acţiunea SRL „AVIA INVEST” a fost respinsă integral, ca neîntemeiata, iar prin decizia executorie a Curţii de Apel Chisinau din 23.11.2023, a fost respins apelul declarat de SRL „AVIA INVEST” fiind menţinută în vigoare hotararea primei instanţe. În motivarea Deciziei adoptate de Completul specializat pentru examinarea acţiunilor in contencios administrativ al Colegiului civil, comercial si de contencios administrate al Curţii de Apel Chisinau pe cauza respectiva (nr.3a-1245/21, acţiune în contestarea Notificării de rezolutiune ***** din 08 iulie 2020), Completul a subliniat următoarele: “completul conchide ca, S.R.L. „Avia Invest” a admis neexecutarea obligaţiilor asumate în baza contractului de concesiune, care se circumscriu necesităţii prezentării garanţiei de buna execuţie, or, în vederea asigurării interesului public, cu respectarea dispoziţiilor art. 159 alin. (2) Codul administrativ, Agenţia Proprietăţii Publice corect a dispus rezolutiunea contractului de concesiune pentru a preveni sau a înlătura dezavantajele grave care impiedica bunăstarea comuna, bunăstarea comuna a tuturor cetăţenilor Republicii Moldova. Având în vedere cele menţionate, instanţa de apel nu poate reține argumentele apelantei S.R.L. „Avia Invest”, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situaţia de fapt, iar concluzia primei instanţe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor (f.d. 157-158).

Se reține că prin Contractul de concesiune a activelor aflate în gestiunea Î.S. „Aeroportul Internaţional Chişinău” şi a terenului aferent***** din 30.08.2013, încheiat între Agenţia Proprietăţii Publice în calitate de „Concedent” şi SRL ‚AVIA INVEST” în calitate de „Concesionar”, Agenţia Proprietăţii Publice a acordat teritoriul de concesiuni către SRL „AVIA INVEST”, care a garantat executarea obligaţiilor contractuale de a finanţa, investiga, studia, proiecta, aranja tehnic, construi, exploata şi deservi tehnic obiectul de concesiune şi a-şi exercita şi/sau beneficia de drepturile, competenţele, privilegiile, autorizaţiile şi împuternicirile conform celor stabilite în Contract.

Conform art. 2.1 din Contract, obiect al concesiunii sînt:

- Activele ÎS .Aeroportul Internaţional Chişinău" şi terenurile aferente acestora, cu excepţia creanţelor şi datoriilor;

- Prestarea serviciilor relevante la nivelul cerinţelor şi standardelor internaţionale, utilizatorilor aeţoportului, pasagerilor şi altor categorii de utilizatori , inclusiv în baza relaţiilor comerciale.

Potrivit art. 5.1 al Contractului de concesiune***** din 30.08.2013 Concesionarul s-a obligat efectuarea investiţiilor în volum de 244 mln. euro şi îndeplinirea obiectivelor trasate în trei etape distincte:

Etapa I - 45,1 mln. euro în termen de 24 luni de la semnarea contractului de concesiune (perioada 01.01.2013-01.01.2015), cu executarea lucrărilor în termen de 48 luni de la semnarea contractului (01.01.2C 13-01.01.2017);

Etapa II- 115,2 mln. euro în termen ce 24 luni de la atingerea unui flux de pasageri de 2,6 mln. persoane anual (cifra atinsă ia 31.12.2017), şi presupune perioada de efectuare a investiţiilor cuprinsă între 01.bl.2018-01.01.2020, cu executarea lucrărilor în termen de 48 de luni, cuprinzând perioada între 01.01.2018 - 01.01.2022.

Etapa III - 83,9 mln. euro în termen de doi ani după atingerea unui flux de pasageri de 3,2 mln. persoane anual, cu executarea lucrărilor în termen de 48 luni.

Prin art. 19.2 al Contractului, Concesionarul s-a obligat să garanteze finanţarea concesiunii pe tot termenul Contractului în volumul şi termenele prevăzute la articolul 13, în Contract, prin constituirea garanţiei de bună execuţie a contractului eliberată fie de o bancă, fie de o companie de asigurări sau altă instituţiefmanciară, pentru fiecare din etapele de implementare indicate în Contract.

Garantarea realizării investiţiilor de către Concesionar (întreprinderea Concesionară) se va face potrivit următoarelor principii și anume pentru garantarea realizării investiţiilor pentru etapa 1 de implementare a concesiunii, Concesionarul (întreprinderea Concesionară) va constitui of garanţie cu valoarea de 5 000 000 (cinci milioane) Euro, cu termen de valabilitate de 3 ani.

Pentru garantarea realizării investiţiilor pentru etapa II şi III de implementare a concesiunii, Concesionarul (întreprinderea Concesionară) va constitui o garanţie cu valoarea de 1 000 000 (un milion) Euro, pentru fiecare etapă cu termen de valabilitate de 3 (trei) ani.

La data realizării investiţiei aferente oricăruia din termenele scadenţei; fiecărei etape de implementare a concesiunii, prevăzute, garanţia de bună execuţie, va fi considerată expirată.

Astfel, Concesionarul s-a obligat să garanteze finanţarea concesiunii pe tot tennenul contractului în volumul şi termenele prevăzute, prin constituirea garanţiei de bună execuţie a contractului, pentru fiecare din etapele de implementare. Pentru garantarea realizării investiţiilor asumate pentru etapa II şi III de implementare a‘ concesiunii, concesionarul prezintă, în termen de 30 zile de la data începerii fiecărei etape, garanţia bancară în valoare de 1 000 000 (un milion) euro, cu termen de valabilitate de 3 (trei), ani.

În scopul garantării executării etapei II de implementare a concesiunii, SC „Avia Invest" SRL a prezentat garanţia de bună execuţie a contractului de concesiune, cu un termen de valabilitate de 1 an, care a expirat la 31.12.2019.

Prin adresările nr. 09-05-5086 din 28.11.2019 şi nr. 09-05-2875 din 22.01.2020, Agenţia Proprietăţii Publice a atenţionat asupra expirării termenului de acţiune a garanţiei de bună execuţie a Etapei II investiţionale (31.12,2019) şi obligativitatea prezentării unei noi

garanţii, după cum este stipulat la art. 19.2 din Contractul de concesiune a activelor transmise din gestiunea Î.S.„Aeroportul Internaţional Chişinău” şi a terenului aferent acestora***** din 30 august 2013, însă SRL „AVIA INVEST” nu şi-a onorat obligaţiile contractuale de prezentare a garanţiei de bună execuţie în valoare de 1 000 000 (un milion) euro, cu termen de valabilitate de 3 (trei) ani.

Potrivit art. 19.4 al Contractului de concesiune, neconstituirea de către Concesionar a garanţiilor cerute pentru investiţiile asumate în volumul şi termenele prevăzute în prezentul Contract, sau nerespectarea obligaţiilor contractuale ce se referă la volumul şi termenele investiţiilor, servesc temei pentru rezilierea Contractului.

În această ordine, art. 25.3 din Contractul de concesiune, stabileşte că rezilierea din motivul cazului de neîndeplinire a obligaţiilor Concesionarului, fără a leză oricare alt drept sau despăgubire pe care Concedentul îl poate avea cu privire la aceasta în temeiul prezentului Contract, la apariţia unui caz de neîndeplinire a obligaţiilor Concesionarului în partea termenelor şi volumul investiţiilor, Concedentul, va avea dreptul de a rezilia acest Contract prin emiterea unei notificări de reziliere către Concesionar, cu condiţia că înainte de a emite notificarea de reziliere, Concedentul, printr-un aviz scris, trebuie să informeze Concesionarul pînă la 60 de zile cu privire la intenţia sa de a emite notificarea de reziliere (Notificarea preliminară). În cazul în care încălcarea/neîndeplinirea obligaţiei nu se rezolvă într-o perioadă stabilită de 60 de zile de la data notificării preliminare (Perioadă de rezoluţie), Concedentul are dreptul de a rezilia acest contract prin emiterea notificării de reziliere.

Prin Notificarea preliminară ***** din 14.04.2020, Agenţia Proprietăţii Publice a solicitat SRL „AVIA INVEST” executarea obligaţiilor contractuale prevăzute de art. 19.2 de constituire a garanţiei de bună execuţie a contractului, în valoarea de 1 000 000 (un milion) de euro, cu termenul de valabilitate de 3 ani, informînd SRL „AVIA INVEST” că în caz de neexecutare, în perioada de rezoluţie, a obligaţiilor asumate, Agenţia Proprietăţii Publice va realiza dreptul la rezoluţiunea Contractului de concesiune a activelor aflate în gestiunea Î.S. „Aeroportul Internaţional Chişinău” şi a terenului aferent***** din 30.08.2013.

Astfel, începînd cu data de 14.04.2020 (data Notificării preliminare), SRL „AVIA INVEST” intră în „perioada de rezoluţie” care potrivit contractului de concesiune (art.1) reprezintă perioada pentru rezolvarea oricărei încălcări sau neîndeplinirea oricărei prevederi a prezentului Contract de către partea responsabilă pentru o astfel de încălcare sau neîndeplinire a obligaţiei sale.

La data de 17.04.2020, S.R.L. „Avia Invest” a prezentat Agenţiei Proprietăţii Publice copii ale Contractului dc asigurare a răspunderii neexecutării obligaţiilor contractuale nr. *****-Asig din 16.04.2020, semnat cu Compania de Asigurări „GARANŢIE” S.A., susţinînd că a constituit garanţia de bună execuţie în sumă de 1 000 000 euro.

Prin scrisoarea ***** din 28.04.2020, asigurătorul („GARANŢIE” S.A) a informat Agenţia Proprietăţii Publice că prin declaraţia ***** din 23.04.2020 a rezoluţionat Contractul de asigurare a răspunderii neexecutării obligaţiilor contractuale nr. *****-Asig, din motivul nerespectarii de către SRL „AVIA INVEST” a obligaţiilor esenţiale ale contractului de asigurare, omiterea informării de către asigurat la încheierea contractului a unor împrejurări importante pentru determinarea de către Asigurător a gradului de risc, efectuarea unor menţiuni inexacte de către Asigurat în privinţa unor împrejurări importante privitor la riscurile existente.

Totodată, prin scrisoarea ***** din 30.04.2020, Comisia Naţională a Pieţei Financiare (organul cu funcţii de supraveghere a respectării legislaţiei din domeniul asigurărilor) a comunicat Agenţiei Proprietăţii Publice, că Contractul de asigurare nr. *****-Asig din 16.04.2020 precum şi Garanţia de bună execuţie au fost emise în afara limitelor claselor de asigurări pentru care Compania de Asigurări „GARANŢIE" S.A deţinea licenţa de activitate, aceasta din urmă restituind astfel prima de asigurare.

În rezultat, prin Notificarea ***** din 06.05.2020 Agenţia Proprietăţii Publice a informat SRL „Avia-Invest" despre lipsa de efect a Contractului de asigurare nr. *****-Asig din 16.04.2020 şi obligativitatea de constituire a garanţiei de bună execuţie, conform art. 19.2 al Contractului de concesiune.

Ulterior, la data de 26.06.2020, SRL „AVIA INVEST" prin scrisoarea ***** a informat Agenţia Proprietăţii Publice că, la data de 23.06.2020 a fost încheiat Contractul de asigurare benevolă a garanţiilor financiare ***** între SRL „AVIA INVEST" şi compania de asigurări „Общество с ограниченной ответственностью „Розничное и корпоративное страхование" din oraşul Moscova, Federaţia Rusă, anexînd în copii drept acte confirmative: poliţa de asigurare, contractul de asigurare menţionat, garanţia *****, licenţa ***** din 13 noiembrie 2017, ordinul de plată nr. 32 din 25 iunie 2020.

Potrivit ***art. 9[1] din Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21.12.2006 – în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat,*** rezidenţii Republicii Moldova, în sensul Legii nr.62/2008 privind reglementarea valutară, pot încheia contracte de asigurare doar cu societăţi înregistrate în Republica Moldova ori sucursalele societăţilor străine înregistrate în Republica Moldova, cu excepţia cazurilor în care asigurările solicitate nu se practică pe piaţa internă, precum şi cu excepţia cazurilor prevăzute de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, în rezultatul prevederilor art. ***9[1] din Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21.12.2006 – în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat***, Contractul de asigurare benevolă a garanţiilor financiare *****, încheiat între SRL „AVIA INVEST" şi compania de asigurări „Общество с ограниченной ответственностью „Розничное и корпоративное страхование" din oraşul Moscova, Federaţia Rusă nu constituie garanţie de bună execuţie.

Potrivit ***art. 901 Cod civil***,

(1) Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa:

a) să ceară executarea silită a obligaţiei;

b) să suspende executarea obligaţiei corelative;

c) să reducă obligaţia sa corelativă;

d) să recurgă la rezoluţiunea contractului;

e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare;

f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

(2) Dacă debitorul demonstrează că neexecutarea obligaţiei este justificată, creditorul poate recurge la oricare din mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1), cu excepţia executării silite în natură şi plăţii de despăgubiri.

(3) Creditorul nu poate recurge la mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1) în măsura în care a cauzat neexecutarea obligaţiei debitorului.

(4) Mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1) care sînt compatibile pot fi cumulate. În special, creditorul nu este lipsit de dreptul la despăgubiri prin recurgerea la oricare alt mijloc.

(5) Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

(6) Părţile contractante pot prevedea că şi alte evenimente decît neexecutarea obligaţiei acordă creditorului toate sau unele dintre mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1).

(7) Declaraţia creditorului nu produce efectul rezoluţiunii sau al reducerii obligaţiei corelative dacă la acea dată dreptul la rezoluţiune sau la reducerea obligaţiei corelative era prescris extinctiv, iar debitorul invocă această excepţie înainte sau după declaraţie.

Astfel, SRL „AVIA INVEST”, în calitate de „Concesionar”, în perioada de rezoluţie (60 de zile de la data notificării preliminare) nu şi-a onorat obligaţiile contractuale de constituire a garanţiei de bună execuţie în valoare de 1 000 000 (un milion) euro, cu termen de valabilitate de 3 (trei) ani, fapt care în sensul art. 1 din contractul de concesiune reprezintă ”încălcare gravă” a obligaţiilor contractuale din partea SRL „AVIA INVEST” (încălcare din partea oricărei dintre părţi a oricărei dintre obligaţiile care îi revin conform prezentului Contract care are/ar putea avea un efect advers asupra concesiunii şi pe care această parte nu l-a rezolvat în Perioada de rezoluţie), care în corespundere cu art.24 din Contract acordă Concedentului dreptul la rezoluţiunea Contractului de concesiune.

Totodată, potrivit art. 25.3 din Contract, perioada de rezoluţie nu trebuie în nici un fel să fie prelungită cu orice perioadă de suspendare în conformitate cu prezentul Contract.

Concomitent, potrivit art. 24 din Contract în cazul rezilierii din motivul neîndeplinirii de către Concesionar (întreprinderea Concesională) a obligaţiilor sale, Concesionarul (întreprinderea Concesională) va restitui Concedentului activele concesionate în termen de 180 zile lucrătoare prin întocmirea Actului de primire predare.

De asemenea, art. 26.1 din Contract stabileşte că, în cazul rezilierii contractului de concesiune, Concesionarul (întreprinderea concesională) transmite în proprietatea concedentului toate activele ce au făcut obiectul concesiunii (cu excepţia acelor casate, uzate fizic şi moral, epuizate etc), şi cele ce au apărut în urma investiţiilor efectuate de el, precum şi cele care nu pot fi separate de obiectul concesiunii, inclusiv terenurile achiziţionate în perioada concesiei, fără a-i cauza prejudiciu sau a-i diminua din utilitatea şi capacitatea de utilizare a obiectului concesiunii conform destinaţiei sale, în conformitate cu condiţiile stabilite în Contract.

Concesionarul (întreprinderea concesională) este obligat:

- să prezinte, la încetarea contractului de concesiune, documentele care dovedesc că obiectele concesiunii sînt libere de orice sarcini;

- să restituie Concedentului, în condiţiile prezentului Contract, la expirarea contractului de concesiune sau în cazul rezilierii lui, bunurile în starea în care le-a preluat, ţinîndu-se cont de uzura naturală a acestora.

Concedentul are dreptul să ceară, în caz de expirare a contractului de concesiune sau de reziliere a lui, să i se transmită gratuit îmbunătăţirile care nu pot fi separate de obiectul

concesiunii fără a-i cauza prejudicii, aduse de către Concesionar (întreprinderea concesională) acestui obiect, precum şi construcţiile executate pe terenurile concesionate şi cele achiziţionate fără consimţământul concedentului.

Conform prevederilor ***Legii privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice nr.121-XVI din 04.05.2007 – în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat,***

Articolul 15. Concesiunea

(1) Obiect al concesiunii pot fi bunurile sau serviciile comunale, de transport public, drumurile auto de alternativă, centralele termoelectrice, bazele sportive, bazele de recreaţie, alte bunuri sau categorii de servicii publice de uz sau de interes naţional sau local.

(2) Termenul de concesiune va fi de cel mult 50 de ani.

(3) Selectarea partenerilor privaţi pentru concesiune se efectuează prin concurs public, desfăşurat de autoritatea administraţiei publice centrale sau locale, în condiţiile legislaţiei privind concesiunile.

(4) Terenurile pentru construcţia (renovarea) şi/sau exploatarea obiectului concesiunii pot fi transmise partenerului privat cu drept de comodat.

(5) Partenerul privat ţine, în modul stabilit de Ministerul Finanţelor, evidenţa bunurilor construite (renovate) şi exploatate în baza contractului de concesiune.

(6) Autoritatea publică concedent monitorizează serviciile prestate de partenerul privat, precum şi tarifele la aceste servicii, şi este în drept de a cere, în condiţiile legii, rezilierea contractului de concesiune în cazul în care partenerul nu îndeplineşte obligaţiile stipulate în contract.

(7) Rezilierea sau modificarea unilaterală a contractului de concesiune este lovită de nulitate absolută.

(8) Bunurile construite (renovate) pe parcursul concesiunii, precum şi îmbunătăţirile aduse lor, inseparabile de obiectul concesiunii, sînt proprietate publică şi, după încetarea contractului de concesiune, se transmit autorităţii publice.

(9) Concesiunea resurselor naturale se efectuează în conformitate cu legislaţia.

Astfel raportînd prevederile legale indicate supra la prevederile art. 25.3 din Contractul de concesiune***** din 30.08.2013, precum si celelalte clauze contractuale din contractul de concesiune care permit rezoluțiunea prin notificare acesteia, instanța conchide asupra legalității și temeiniciei Notificării de rezoluțiune ***** din 08.07.2020.

Totodată conform art. 93 alin. (1) Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

În contradicție cu normele indicate supra instanța reține că al materialele dosarului nu sunt anexate careva probe privind temeinicia pretențiilor formulate în prezenta acțiune.

În lumina celor menționate, instanța conchide că pretențiile deferite judecății sunt neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și

respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța conchide că actul administrativ contestat în prezenta speță este legal în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivat și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru actului contestat, nu atinge nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actului administrativ contestat în prezenta speță.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamantă întru anularea actului administrativ contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actul administrativ contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine constatarea nulității Notificării de rezoluțiune ***** din 08.07.2020, constatarea nulității absolute a art. 25.3 dar și a celorlalte clauze contractuale din contractul de concesiune***** din 30.08.2013 care permit rezoluțiunea unilaterală a contractului. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Avia Invest” reprezentat de avocatul Lunga Dmitri împotriva Agenției Proprietății Publice, privind constatarea nulității Notificării de rezoluțiune ***** din 08.07.2020, constatarea nulității absolute a art. 25.3 dar și a celorlalte clauze contractuale din contractul de concesiune***** din 30.08.2013 care permit rezoluțiunea unilaterală a contractului.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SRL ”Avia Invest” reprezentat de avocatul Lunga Dmitri împotriva Agenției Proprietății Publice, privind constatarea nulității Notificării de rezoluțiune ***** din 08.07.2020, constatarea nulității absolute a art. 25.3 dar și a celorlalte clauze contractuale din contractul de concesiune***** din 30.08.2013 care permit rezoluțiunea unilaterală a contractului, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Cazacu Grigorii